

מצות חליצה פרק שנים עשר יבמות

סמרת הש"ס

ומי איכא כה"ג. ואל"ת דבפ' בהמה המוקדה (חולין ע. טז) שאל
הש"ס בלעזתו חולדה בבית אחת וכן הדבוק ב' רחמים זה
בזה ואל"ת מלי קחמנא הכא ומי איכא כה"ג ואל"ת דודאי פשיטא ליה
שיכול להיות אלא מביעיה ליה ומי הוה חליצה כה"ג הלא אין דרך
בני אדם לנעול צו ומשי דדרך הוא

דחזיה רבנן לרב יהודה כו' :
ורקתני תנא צני כוונה כו' .
(3) ומדקתני עד
שיתבוט שניהם כאחד משמע דבעינן
שנדע, שהם מתכווין לחליצה :

סנדל התפור בפשתן. רב סבירא
ליה כדכנן דפליגי אר'
מאיר דפליגי אקב הקיעטע וטעמיהו
משום דבעינן תחש אכל ר"מ לא
מזריך אלא מידי דמנני :

ואנערלך תחש. *מכאן אר"ת
שזריך שיהיה מנעל
מעור בהמה מהורה דתחש כתיב ואין
נראה כי אין להקפיד אם חלץ
במנעל בהמה טמאה :

מאי מעל
רגלו שמע מינה שלופי הוא. ואל"ת
והא חליצתו מעל להכשיר שוק
לחליצה כדאמרין לקמן (דף קג.) ואל"ת
דל"כ ה"מ למכתב (בעל) מרגלו
מלי מעל ש"מ תרתי : **ארא** ש"מ
כאן באנפיליא של עור. הוה מלי
לפלוגי בדידה ולמייתי לא יטייל ארס
באנפיליא של עור אלא נקט תנא
דבר ההוה דרגילות הוא לטייל
בקורדקסין :

בקב הקטעיתיה
כיון דכשר לחליצה אם כן עביר
להיולא ואם כן אומא לא טמא
מדרם בלא כתיבין ויש לומר דאין
עשוי כל קד להיולא שיהא טמא
מדרם ומ"מ ראי' לחלוץ דלא גרע
מסנדל דעבודת כוכבים וסנדל דבי
דינא כדאמר לקמן (דף קג.) וקד' :

בין
ליראיו ויחלצם בשכר יראיו ויחלצם
שכר רבי אלעזר וזו מעולה שבברכות ואמר רבא ורזוי
הוא א"כ לכתוב
רמנא וחליצה נעלו ומשמע הכי
בשוק לא כתב רחמנא מעל רגלו דאפילו בשוק א"כ לכתוב רחמנא
במעל רגלו מאי מעל רגלו ש"מ מישלף הוא אמר ליה ההוא מינא
לר"ג עמא דחלץ ליה מריה מיניה דכתיב *בצאנא ובבקרם ילכו לבקש את
ה' ולא ימצאו חלץ מהם אמר ליה שומא מי כתיב *חלץ להם חלץ
מהם כתיב ואילו יבמה דחלצו (6) לה אהין מידי מיששא אית ביה באנפיליא
חליצתה פסולה כו' : למימרא דאנפיליא לאו מנעל הוא ותנן נמי *אין
התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא באנפיליא ואין צריך לומר במנעל
וסנדל *לפי שאין נכנסין במנעל וסנדל לעזרה ורמינהו *אחד מנעל וסנדל
ואנפיליא לא יטייל בהן לא מבית לבית ולא ממטה למטה אמר אביי
*ראית ביה כתיב ומשום תענוג אמר ליה רבא ומשום תענוג בלא מנעל
ביום הכפורים מי אסרי והא *רבה בר רב הונא *כריך סודרא אברעיה
ונפיק אלא אמר רבא לא קשיא כאן באנפיליא של עור כאן באנפיליא
של בגד ה"ג מסתברא דאי לא חימא הכי קשיא יום הכפורים איום
הכפורים דתניא לא יטייל אדם בקורדקסין בתוך ביתו אבל מטייל הוא
באנפילין בתוך ביתו אלא לאו ש"מ כאן באנפיליא של עור כאן באנפיליא
של בגד ש"מ תניא כוותיה דרבא *חליצה במנעל הנפרם שחופה את רוב
הרגל בסנדל הנפרם שמקבל את רוב הרגל בסנדל של שעם ושל סיב בקב
הקיעטע במזק במכיתת הרגלים באנפיליא של עור והחולצת מן הגדול
בין

ומכניס לתוכו : *מכיתת ידיים . שמושה לידיו כהים של עור מפני שמכניסם בטיט וסומך עליהן וגורר את רגליו : ש"ך לקמן קכ

ומי איכא כה"ג. ואל"ת דבפ' בהמה המוקדה (חולין ע. טז) שאל
הש"ס בלעזתו חולדה בבית אחת וכן הדבוק ב' רחמים זה
בזה ואל"ת מלי קחמנא הכא ומי איכא כה"ג ואל"ת דודאי פשיטא ליה
שיכול להיות אלא מביעיה ליה ומי הוה חליצה כה"ג הלא אין דרך
בני אדם לנעול צו ומשי דדרך הוא

דחזיה רבנן לרב יהודה כו' :
ורקתני תנא צני כוונה כו' .
(3) ומדקתני עד
שיתבוט שניהם כאחד משמע דבעינן
שנדע, שהם מתכווין לחליצה :

סנדל התפור בפשתן. רב סבירא
ליה כדכנן דפליגי אר'
מאיר דפליגי אקב הקיעטע וטעמיהו
משום דבעינן תחש אכל ר"מ לא
מזריך אלא מידי דמנני :

ואנערלך תחש. *מכאן אר"ת
שזריך שיהיה מנעל
מעור בהמה מהורה דתחש כתיב ואין
נראה כי אין להקפיד אם חלץ
במנעל בהמה טמאה :

מאי מעל
רגלו שמע מינה שלופי הוא. ואל"ת
והא חליצתו מעל להכשיר שוק
לחליצה כדאמרין לקמן (דף קג.) ואל"ת
דל"כ ה"מ למכתב (בעל) מרגלו
מלי מעל ש"מ תרתי : **ארא** ש"מ
כאן באנפיליא של עור. הוה מלי
לפלוגי בדידה ולמייתי לא יטייל ארס
באנפיליא של עור אלא נקט תנא
דבר ההוה דרגילות הוא לטייל
בקורדקסין :

בקב הקטעיתיה
כיון דכשר לחליצה אם כן עביר
להיולא ואם כן אומא לא טמא
מדרם בלא כתיבין ויש לומר דאין
עשוי כל קד להיולא שיהא טמא
מדרם ומ"מ ראי' לחלוץ דלא גרע
מסנדל דעבודת כוכבים וסנדל דבי
דינא כדאמר לקמן (דף קג.) וקד' :

בין
ליראיו ויחלצם בשכר יראיו ויחלצם
שכר רבי אלעזר וזו מעולה שבברכות ואמר רבא ורזוי
הוא א"כ לכתוב
רמנא וחליצה נעלו ומשמע הכי
בשוק לא כתב רחמנא מעל רגלו דאפילו בשוק א"כ לכתוב רחמנא
במעל רגלו מאי מעל רגלו ש"מ מישלף הוא אמר ליה ההוא מינא
לר"ג עמא דחלץ ליה מריה מיניה דכתיב *בצאנא ובבקרם ילכו לבקש את
ה' ולא ימצאו חלץ מהם אמר ליה שומא מי כתיב *חלץ להם חלץ
מהם כתיב ואילו יבמה דחלצו (6) לה אהין מידי מיששא אית ביה באנפיליא
חליצתה פסולה כו' : למימרא דאנפיליא לאו מנעל הוא ותנן נמי *אין
התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא באנפיליא ואין צריך לומר במנעל
וסנדל *לפי שאין נכנסין במנעל וסנדל לעזרה ורמינהו *אחד מנעל וסנדל
ואנפיליא לא יטייל בהן לא מבית לבית ולא ממטה למטה אמר אביי
*ראית ביה כתיב ומשום תענוג אמר ליה רבא ומשום תענוג בלא מנעל
ביום הכפורים מי אסרי והא *רבה בר רב הונא *כריך סודרא אברעיה
ונפיק אלא אמר רבא לא קשיא כאן באנפיליא של עור כאן באנפיליא
של בגד ה"ג מסתברא דאי לא חימא הכי קשיא יום הכפורים איום
הכפורים דתניא לא יטייל אדם בקורדקסין בתוך ביתו אבל מטייל הוא
באנפילין בתוך ביתו אלא לאו ש"מ כאן באנפיליא של עור כאן באנפיליא
של בגד ש"מ תניא כוותיה דרבא *חליצה במנעל הנפרם שחופה את רוב
הרגל בסנדל הנפרם שמקבל את רוב הרגל בסנדל של שעם ושל סיב בקב
הקיעטע במזק במכיתת הרגלים באנפיליא של עור והחולצת מן הגדול
בין

ומכניס לתוכו : *מכיתת ידיים . שמושה לידיו כהים של עור מפני שמכניסם בטיט וסומך עליהן וגורר את רגליו : ש"ך לקמן קכ

כד א ב ב מ"י פ"ד מ"ג
יבוס הלכה כח סמך
עשין פק עוש"ע אר"ע
סימן קטע שטיף מד :

כה ד מ"י פ"ד ש"ס הלכה
ד יח עוש"ע ש"ס
שטיף מו :

כו ו מ"י פ"ד מ"ג
שקלים הלכה י :

כו ו מ"י פ"ד מהלכות
בית הכמורה הלכה
ב סמך עשין קסד :

כח ח"י מ"י פ"ג
מהלכות כניית
עשור הלכה א סמך לאוין
סמך עוש"ע א"ת סימן
שטיף כ :

כט ב מ"י פ"ד מהלכות
יבוס הלכה יט :

תוס' חדר מקבאי
לעילא וקא חתאי מעל
אבר רחמנא ולא מעל
דמעל (לא צריכא)
דקדקתיה לעילא
ורש"פיה לזחאי וקא
עילאה חליצה בעינן והא
איכא או דלמא נלוי
כדעא בעינן והא איכא
ופי איכא כה"ג אין
דחזיה רבנן לאביי
דנפק במשנה וזי מרי
בשוקא מכאן למדנו
שאין לחלוץ דבעל ע"ג
בתי שוקיים דמעל דמעל
הוא אבר אלא
דשני פנעלים וזי ע"ג
זה ה"ל עילאה מעל
דמעל ואי"פ שיש לבקע
דין חליץ ולומר שאין
הבא דשניהם פנעלים
והלכך ה"ל עילאה מעל
דמעל אבל בתי שוקיים
ניגורי מעל ניגורי
דאנפיליא של בגד הוא
ולאו מעל אוקרי לא
מקרי (המנעל) (שחוף)
ש"ע יתקומע דמעל (ס"ג)
מה לי אסורא דחזון מעל
מה לי אינו מעל פ"מ
מעל דמעל הוא . ונראה
דצריך להחמיר בשום
דמספקא לן אי נלוי
כדעא בעינן לכן מבי
להחמיר בדרב' שלא
לחלוץ על בתי שוקיים .
ואי"ל דאמר גבי קב
הקיעטע דמחופה עור
כשר ולא מקרי מעל
דמעל דהם חר מעל
הוא דחר מנא הוא אבל
הבא חרי מני ניגורי
יש סיוע בזה פסח
שפרש"י סנדל דהפור
בפשתן שחפר בתוכו בגד
פשתן כעין שחפרים
בתוכו לבריון אלא כה"ג
לאו מעל דמעל הוא עור
פרש"י סנדל דהפור
בפשתן שחפר במשיחה
כעין שלט' תניא בין
נחבון הוא ולא נחבונה
היא בין שנחבונה היא
ולא נחבון היא חליצה
פסולה עד שיתבוטו
שניהם כאחד פ"ה חליצה
פסולה לעלמא ופסולת
מן האחים הא אם
לא נחבון [דא] ולא
נחבונה היא אינה פסולה
מן האחים : תניא חליצה
במנעל (6) הנפרם החופה
רוב הרגל בסנדל הנפרם

רגלו שמע מינה שלופי הוא. ואל"ת
והא חליצתו מעל להכשיר שוק
לחליצה כדאמרין לקמן (דף קג.) ואל"ת
דל"כ ה"מ למכתב (בעל) מרגלו
מלי מעל ש"מ תרתי : **ארא** ש"מ
כאן באנפיליא של עור. הוה מלי
לפלוגי בדידה ולמייתי לא יטייל ארס
באנפיליא של עור אלא נקט תנא
דבר ההוה דרגילות הוא לטייל
בקורדקסין :

בקב הקטעיתיה
כיון דכשר לחליצה אם כן עביר
להיולא ואם כן אומא לא טמא
מדרם בלא כתיבין ויש לומר דאין
עשוי כל קד להיולא שיהא טמא
מדרם ומ"מ ראי' לחלוץ דלא גרע
מסנדל דעבודת כוכבים וסנדל דבי
דינא כדאמר לקמן (דף קג.) וקד' :

בין
ליראיו ויחלצם בשכר יראיו ויחלצם
שכר רבי אלעזר וזו מעולה שבברכות ואמר רבא ורזוי
הוא א"כ לכתוב
רמנא וחליצה נעלו ומשמע הכי
בשוק לא כתב רחמנא מעל רגלו דאפילו בשוק א"כ לכתוב רחמנא
במעל רגלו מאי מעל רגלו ש"מ מישלף הוא אמר ליה ההוא מינא
לר"ג עמא דחלץ ליה מריה מיניה דכתיב *בצאנא ובבקרם ילכו לבקש את
ה' ולא ימצאו חלץ מהם אמר ליה שומא מי כתיב *חלץ להם חלץ
מהם כתיב ואילו יבמה דחלצו (6) לה אהין מידי מיששא אית ביה באנפיליא
חליצתה פסולה כו' : למימרא דאנפיליא לאו מנעל הוא ותנן נמי *אין
התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא באנפיליא ואין צריך לומר במנעל
וסנדל *לפי שאין נכנסין במנעל וסנדל לעזרה ורמינהו *אחד מנעל וסנדל
ואנפיליא לא יטייל בהן לא מבית לבית ולא ממטה למטה אמר אביי
*ראית ביה כתיב ומשום תענוג אמר ליה רבא ומשום תענוג בלא מנעל
ביום הכפורים מי אסרי והא *רבה בר רב הונא *כריך סודרא אברעיה
ונפיק אלא אמר רבא לא קשיא כאן באנפיליא של עור כאן באנפיליא
של בגד ה"ג מסתברא דאי לא חימא הכי קשיא יום הכפורים איום
הכפורים דתניא לא יטייל אדם בקורדקסין בתוך ביתו אבל מטייל הוא
באנפילין בתוך ביתו אלא לאו ש"מ כאן באנפיליא של עור כאן באנפיליא
של בגד ש"מ תניא כוותיה דרבא *חליצה במנעל הנפרם שחופה את רוב
הרגל בסנדל הנפרם שמקבל את רוב הרגל בסנדל של שעם ושל סיב בקב
הקיעטע במזק במכיתת הרגלים באנפיליא של עור והחולצת מן הגדול
בין

ומכניס לתוכו : *מכיתת ידיים . שמושה לידיו כהים של עור מפני שמכניסם בטיט וסומך עליהן וגורר את רגליו : ש"ך לקמן קכ

ומי איכא כה"ג. ואל"ת דבפ' בהמה המוקדה (חולין ע. טז) שאל
הש"ס בלעזתו חולדה בבית אחת וכן הדבוק ב' רחמים זה
בזה ואל"ת מלי קחמנא הכא ומי איכא כה"ג ואל"ת דודאי פשיטא ליה
שיכול להיות אלא מביעיה ליה ומי הוה חליצה כה"ג הלא אין דרך
בני אדם לנעול צו ומשי דדרך הוא

דחזיה רבנן לרב יהודה כו' :
ורקתני תנא צני כוונה כו' .
(3) ומדקתני עד
שיתבוט שניהם כאחד משמע דבעינן
שנדע, שהם מתכווין לחליצה :

סנדל התפור בפשתן. רב סבירא
ליה כדכנן דפליגי אר'
מאיר דפליגי אקב הקיעטע וטעמיהו
משום דבעינן תחש אכל ר"מ לא
מזריך אלא מידי דמנני :

ואנערלך תחש. *מכאן אר"ת
שזריך שיהיה מנעל
מעור בהמה מהורה דתחש כתיב ואין
נראה כי אין להקפיד אם חלץ
במנעל בהמה טמאה :

מאי מעל
רגלו שמע מינה שלופי הוא. ואל"ת
והא חליצתו מעל להכשיר שוק
לחליצה כדאמרין לקמן (דף קג.) ואל"ת
דל"כ ה"מ למכתב (בעל) מרגלו
מלי מעל ש"מ תרתי : **ארא** ש"מ
כאן באנפיליא של עור. הוה מלי
לפלוגי בדידה ולמייתי לא יטייל ארס
באנפיליא של עור אלא נקט תנא
דבר ההוה דרגילות הוא לטייל
בקורדקסין :

בקב הקטעיתיה
כיון דכשר לחליצה אם כן עביר
להיולא ואם כן אומא לא טמא
מדרם בלא כתיבין ויש לומר דאין
עשוי כל קד להיולא שיהא טמא
מדרם ומ"מ ראי' לחלוץ דלא גרע
מסנדל דעבודת כוכבים וסנדל דבי
דינא כדאמר לקמן (דף קג.) וקד' :

בין
ליראיו ויחלצם בשכר יראיו ויחלצם
שכר רבי אלעזר וזו מעולה שבברכות ואמר רבא ורזוי
הוא א"כ לכתוב
רמנא וחליצה נעלו ומשמע הכי
בשוק לא כתב רחמנא מעל רגלו דאפילו בשוק א"כ לכתוב רחמנא
במעל רגלו מאי מעל רגלו ש"מ מישלף הוא אמר ליה ההוא מינא
לר"ג עמא דחלץ ליה מריה מיניה דכתיב *בצאנא ובבקרם ילכו לבקש את
ה' ולא ימצאו חלץ מהם אמר ליה שומא מי כתיב *חלץ להם חלץ
מהם כתיב ואילו יבמה דחלצו (6) לה אהין מידי מיששא אית ביה באנפיליא
חליצתה פסולה כו' : למימרא דאנפיליא לאו מנעל הוא ותנן נמי *אין
התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא באנפיליא ואין צריך לומר במנעל
וסנדל *לפי שאין נכנסין במנעל וסנדל לעזרה ורמינהו *אחד מנעל וסנדל
ואנפיליא לא יטייל בהן לא מבית לבית ולא ממטה למטה אמר אביי
*ראית ביה כתיב ומשום תענוג אמר ליה רבא ומשום תענוג בלא מנעל
ביום הכפורים מי אסרי והא *רבה בר רב הונא *כריך סודרא אברעיה
ונפיק אלא אמר רבא לא קשיא כאן באנפיליא של עור כאן באנפיליא
של בגד ה"ג מסתברא דאי לא חימא הכי קשיא יום הכפורים איום
הכפורים דתניא לא יטייל אדם בקורדקסין בתוך ביתו אבל מטייל הוא
באנפילין בתוך ביתו אלא לאו ש"מ כאן באנפיליא של עור כאן באנפיליא
של בגד ש"מ תניא כוותיה דרבא *חליצה במנעל הנפרם שחופה את רוב
הרגל בסנדל הנפרם שמקבל את רוב הרגל בסנדל של שעם ושל סיב בקב
הקיעטע במזק במכיתת הרגלים באנפיליא של עור והחולצת מן הגדול
בין

פירוש זוגות

[תוס' פ"ג לקמן ק.]

הגהות הב"ח
(6) גמ' ואילו יבמה
דמעל (6) מ"מ . וי"ב
ג"י רש"י מינה (3) תוס'
ד"ה ודקתני תנא כע'
כוונה כו' דמדקתני :

פירוש קרקא הוא כעין
מנעל ויש לו שם בפ"ט
ע"י בנמוקי יוסף

גליון הש"ס
תוס' ד"ה ודקתני וכו'
ומדקתני עד שיתבוטו
לא' בתשובה מהרי"ל ח"ב
סימן י"א בלחיות : ד"ה
ואנערלך וכו' מכאן אר"ם
וכו' : ע"י רא"ם תרומה
כפ"ס ד"ה תחש :

ס"א חלצו לו

[שקלים פ"ג מ"ב ושם
לא תנא באנפיליא וכן
הר ואין צריך לומר במנעל
וסנדל לפי שאין נכנסין
בגלגל לשכנו : הנפרם : לשון לא
נראה דל"ל וחגיגה נ"ב
וכו' והיא כדרייתא]
יומא עת :

[סג]

ש"ך לקמן קכ
ומי איכא כה"ג. ואל"ת דבפ' בהמה המוקדה (חולין ע. טז) שאל
הש"ס בלעזתו חולדה בבית אחת וכן הדבוק ב' רחמים זה
בזה ואל"ת מלי קחמנא הכא ומי איכא כה"ג ואל"ת דודאי פשיטא ליה
שיכול להיות אלא מביעיה ליה ומי הוה חליצה כה"ג הלא אין דרך
בני אדם לנעול צו ומשי דדרך הוא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones